

Isa, kes wangis on.

Üks mees sai omma wanna ia sees, et ta sure patto olli teinud, wangitornis wissatud, ja kohtomoistiad ollid nenda kohhut moistnud, et ta piddi seal nalga surrema. Need wangihoidiad said kange kasko, et nemmad piddid mitte kedagid sisse lastma. Temma ainus tütar, kes jubba olli mehhele saanud, läks kohto moistiatte jure pallus wägga, et ta piddi lubba saama omma isä jure

minna, ja et ta woiks temma wiimse tunnikenne sees, temma silmad finni muljuda. Temma sai sedda lubba. Agga hoidiattele sai kõrwaste finnitud, et nemmad piddid iaga korda läbbi otsima, et se naene piddi egga leiba egga muud middagid omma isäle wiima. Need hoidiad otsisid tedda iaga korda läbbi, agga nemmad ei leidnud ühtegi. — Jubba nelli nädalaid ollid möda läinud, ning wangimees ei tahha mitte surra, waid temma jäab päärw päwast noremaks ning priiskemaks. Kohtomoistiad pannid sedda asja immeks ning taplesid hoidiattega, agga need wandusid se peäle et se naene ep olle mitte saanud middagid sisse wia. Kui siis tüttar olli jälle sisse läinud, siis tülid kohtomoistiad isä kogematta fenna ja leidsid, et isä immes ennese tütre rinda. — Siis nende kohtomoistiatte süd-